

РЕШЕНИЕ

№ 2588

гр. София, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **438** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. чл. 226 АПК.

Делото е образувано, след като с Решение № 214/10.01.2023 г. състав на Първо отделение, на Върховния административен съд, по адм. дело № 3668/2022 г. е отменено Решение № 3640/04.06.2021 г. на Административен съд София - град, 70^{-ти} състав, по адм. дело № 9838/2019 г. и Решение за поправяне на очевидна фактическа грешка, № 292/17.01.2022 г., и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка, съобразно изискванията на чл. 160, ал. 2 ДОПК, след обсъждане на наличните доказателства, съобразявайки задължителния характер на указанията на касационния съд и разпоредбите на чл. 226 АПК, излага следните правни изводи по съществуването на спора.

С жалба, вх. № 26363/28.08.2019 г. пред Административен съд София - град от „ТРАНС АУТО ГРУП ЕУ“ ЕООД е бил оспорен издадения от органи по приходите при ТД на НАП – С. РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г., съответно изменен/потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ – С. с Решение № 1253/19.07.2019 г. С Решение № 3640/04.06.2021 г., поправено с Решение № 292/17.01.2022 г. 70^{-ти} състав на Административен съд София - град, по адм. дело № 9838/2019 г. е отхвърлил оспорването със следния, поправен диспозитив: „ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТРАНС АУТО ГРУП ЕУ“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г.,, изменен и потвърден с Решение №

1253/19.07.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С., с който е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, начислен по облагаеми доставки ДДС, в общ размер на 34 600 лева, обективирани във фактури с номера № 3/17.04.2018 г., № 4/17.04.2018 г. и фактура № 5/29.06.2018 г., и е доначислен ДДС за недекларирани В., в общ размер на 1 648,76 лв., ведно с начислените върху тях лихви, в размер на 906 лева“. Така постановеното съдебно решение е отменено от касационната инстанция, като „неправилно, поради допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила“, за това, че определени „обстоятелства, относими към валидността на ревизионния акт не са коментирани изобщо от първоинстанционния съд“. Това заключение на касационния съд е обвързано със следните констатации: за първи път с касационната жалба е заявено искане за прогласяване нищожност на РА; пред АССГ ответникът е представил: Заповед № РД - 01 - 803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП – С., за определяне на компетентен орган, по смисъла на чл.112, ал. 2, т. 1 ДОПК, като под № 7 е посочена Д. И. Д., заемаща длъжността „началник Сектор „Ревизии“; в Раздел II на заповедта за определяне правомощията на орган по възлагане на ревизия при отсъствие на титуляра, под т. 5 е посочено, че В. В. В., на длъжност „началник Сектор „Ревизии“ изпълнява правомощията на орган по възлагане, при отсъствие на титуляра Д. И. Д.; според Заповед № 480.1/29.04.2013 г. Д. И. Д. е преназначена на длъжност „началник Сектор“ в ТД на НАП - С.; според Заповед № 831.1/15.10.2013 г. Г. С. Б. е преназначен на длъжност „главен инспектор по приходите“; според Заповед № 1428/18.05.2009 г. Ц. К. Х. е назначена на длъжност „главен инспектор по приходите“, при ТД на НАП - С. град; първите две заповеди са подписани за работодател от И. Х., в качеството ѝ на директор на ТД на НАП – С., но не са били представени доказателства тя да е била оправомощена от изпълнителния директор на НАП да изпълнява правомощията му по назначаване на държавните служители в ТД на НАП - С.. Направен е извода, че „по делото липсват доказателства, както за компетентност на лицето, издало първоначалната заповед за възлагане на ревизия, така и за надлежното преназначаване, като органи по приходите на издателите на ревизионния акт Д. И. Д. и Г. С. Б.“. Делото е върнато за ново разглеждане с указания, „при новото разглеждане на делото първоинстанционният съд да укаже на ответника да представи доказателства за изложените по-горе обстоятелства и да обсъди въпроса за валидността на оспорения ревизионен акт, едва след което да пристъпи към въпроса за обсъждане на неговата материална законосъобразност“. В касационното съдебно решение, макар да са възпроизведени текстове от първоинстанционното решение, касаещи материалната законосъобразност на ревизионния акт, не са изложени мотиви, досежно правилността на решението в тази част.

В настоящото съдебно производство жалбоподателят, чрез адвокат Д.: поддържа жалбата; не ангажира нови доказателства; претендира възстановяване разноските за водене на делото, съгласно представен списък.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., посредством юрисконсулт: оспорва жалбата; представя нови писмени доказателства, съобразно указанията на касационния съд, които са приети без оспорване от страна на жалбоподателя; желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, като съобразява касационното съдебно решение, наличните по адм. дело № 9838/2019 г. доказателства и процесуалните изявления на

страните приема, че дължи излагане на мотиви за: А/ процесуалната валидност на РА № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г., досежно компетентността на органа по приходите – възложител на ревизиията, съответно – компетентността на органите по приходите, издали акта; Б/ материалната законосъобразност на РА № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г., относно (предвид диспозитива на Решение № 292/17.01.2022 г. за поправяне на очевидна фактическа грешка): „отказано право на приспадане на данъчен кредит, начислен по облагаеми доставки ДДС, в общ размер на 34 600 лева, обективирани във фактури с номера № 3/17.04.2018 г., № 4/17.04.2018 г. и фактура № 5/29.06.2018 г., и доначислен ДДС за недеklarирани В., в общ размер на 1 648,76 лв., ведно с начислените върху тях лихви, в размер на 906 лева“.

Жалбата е неоснователна.

Относно процесуалната законосъобразност на ревизионния акт.

Настоящият съдебен състав е задължен да се съобрази с цитираните по – горе изводи и констатации на касационния съд за липса на доказателства, „както за компетентност на лицето, издало първоначалната заповед за възлагане на ревизия, така и за надлежното преназначаване, като органи по приходите на издателите на ревизионния акт Д. И. Д. и Г. С. Б.“.

Процесната ревизия е била възложена със заповед от 04.09.2018 г. (л. 34 от адм. дело № 9838/2019 г.), издадена и подписана с електронен подпис от А. Г. М., като заместваща началник Сектор „Ревизии“ Д. И. Д.. Ответникът представи Заповед № РД84-2200-966/27.08.2018 г. на директора на ТД на НАП – С. (л. 17 от настоящото дело), според която А. Г. М. (началник Сектор „Ревизии“, V^{-ти} старши ранг), за времето от 03.09.2018 г., до 07.09.2018 г. е определена да изпълнява и задълженията на Д. И. Д. – началник Сектор „Ревизии“, V^{-ти} старши ранг. Ответникът представи и Заповед № ЗЦУ-167/22.02.2013 г. (л. 18) на изпълнителния директор на НАП, с която е оправомощил директорите на ТД на НАП да упражняват правомощия на органи по назначаване на държавните служители (органи по приходите), включително да: разрешават, прекъсват и отлагат ползването на всички видове отпуски; при отсъствие на титуляр да определят служител, който да изпълнява задълженията му. РА № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г. е издаден от Д. И. Д., на длъжност „началник сектор“, възложил ревизиията и Г. С. Б., на длъжност „главен инспектор по приходите“ - ръководител на ревизиията. Настоящият състав на решаващия съд приема, че с представянето на тези, неоспорени от жалбоподателя доказателства ответникът запълва успешно констатираните от състава на ВАС липси на „доказателства, както за компетентност на лицето, издало първоначалната заповед за възлагане на ревизия, така и за надлежното преназначаване, като органи по приходите на издателите на ревизионния акт Д. И. Д. и Г. С. Б.“. С оглед на това заповедта за възлагане на ревизиията е издадена от компетентен орган по приходите, в унисон с изискванията на чл. 112, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 ДОПК. Същият извод е относим и към компетентността на издателите на РА № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г.

Относно материалната законосъобразност на ревизионния акт.

С Решение № 1253/19.07.2019 г. решаващият административен орган се е произнесъл по жалбата от „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД, против РА № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г., относно „определен, в резултат непризнато право на приспадане на данъчен кредит допълнително ДДС, общо в размер на 12 909, 54 лв. и лихви - 1 016, 61 лв., при декларирани данък за възстановяване, общо в размер на 27 626, 01 лв., за данъчни период м. 04.2018 г. и м. 06.2018 г.; отказано право на

приспадане д.к. 34 600 лева за същите периоди, по фактури, издадени от „Балкан строй енерджи“ ЕООД; начислен допълнително ДДС, общо в размер на 5 935, 35 лв. за установени недекларирани вътреобщностни придобивания за м. 06.2018 г.“. Решаващия орган е приел за основателна жалбата, относно допълнително определения данък за недеклариран В. от AT LA ESPADA SL и за неоснователна, относно получените услуги от INTER TRUCK RENTAL S.L – Испания. Така е отменил РА в една част, за м. 06.2018 г. – доначислен ДДС 4 286, 79 лева по недекларирано В. от At La espada и съответно го потвърдил за начислен ДДС – 1 648, 76 лева по недекларирано В. от Inter truck rental S.L. Това е довело и до изменение на акта, в частта за м. 06.2018 г., като вместо ДДС за внасяне 9 481, 81 лева е определил 5 195, 02 лева (9 481, 81 минус 4 286, 79=5 195, 02). В останалата оспорена част ревизионният акт е потвърден.

Касационната жалба на дружеството, против решението на АССГ, по адм. дело № 9838/2019 г., с което са възприети мотивите на ответника съдържа злостни и неуважителни твърдения (умозаклучения), които може да бъдат определени и като обиди към първоинстанционния съд, по смисъла на чл. 212, ал. 3 АПК.

През ревизионния период основната дейност на дружеството е свързана с извършването на транспортни услуги за превоз на товари, както и отдаване под наем на транспортни средства.

1. Дружеството - жалбоподател е упражнило правото си да иска приспадане на данъчен кредит, в общ размер на 34 600 лв. за данъчни период м. 04.2018 г. и м. 06.2018 г., начислен във фактури с издател „Балкан строй енерджи“ ЕООД. Фактурите са следните: № 3/17.04.2018 г. с предмет „транспорт и доставка на употребяван влекач И. с рама...“, по договор № 003/16.04.2018 г.“, ДО 79 000 лева и ДДС – 15 800 лева; № 4/17.04.2018 г., с предмет „транспорт и доставка на употребяван влекач И. с рама...“, по договор № 004/16.04.2018 г.“, ДО 79 000 лева и ДДС-15 800 лева; № 5/29.06.2018 г. с предмет „частично плащане по договор за продажба на употребяван влекач И.“, с ДО 15 000 лева и ДДС – 3 000 лева. С ревизионния акт не е признато право на данъчен кредит по тези фактури, след като е направено заключение (РД – л. 38 от делото, гръб), че: са „документирани стопански операции, които реално не са осъществени“, а относно фактура № 5/29.06.2018 г. „не са изпълнени условията на чл. 25, ал. 7 ЗДДС; „липсват безспорни доказателства за извършено разплащане, както и за прехвърляне правото на собственост върху фактурираните МПС“. Тези изводи и заключения се основават на следните, обективно установени факти и обстоятелства.

При насрещната проверка на „Балкан строй енерджи“ ЕООД дружеството не е открито на декларирания адрес, следователно не е извършена съответната проверка на счетоводството му. Впоследствие, в деловодството на ТД на НАП – С. са представени следните документи: копия на фактури №№:3/17.04.2018 г. и 4/17.04.2018 г., без фактура №5/29.06.2018 г.; договор № 003/16.04.2018 г. и договор за покупко – продажба на МПС, от 02.05.2018 г.; договор № 004/16.04.2018 г. и договор за покупко – продажба на МПС, от 02.05.2018 г.; инвойс – фактури № 266/16.04.2018 г., № 267/16.04.2018 г. и договор с предходен доставчик Inter truck rental S.L. на испански език; банкови извлечения, според които: на 15.05.2018 г. „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД е превело по договор № 003/16.04.2018 г. 59 300 лева, 58 725 лева от които, на същата дата са изпратени по банка от „Балкан строй енерджи“ ЕООД, на Inter truck rental S.L., с основание „частично плащане по фактура № 266/16.04.2018 г.; на 31.05.2018 г. „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД е превело 47 800 лева, като доплащане по фактура №

3/17.04.2018 г. и частично плащане по фактура № 4/17.04.2018 г.; на 31.05.2018 г. „Балкан строй енерджи“ ЕООД е наредило плащане към Inter truck rental S.L. на 47 763 лева, с основание „частично плащане по фактура № 267/16.04.2018 г. За трите фактури с №№ 3/17.04.2018 г., 4/17.04.2018 г. и 5/29.06.2018 г. ревизиращите органи са установили следното: включени са в дневника за продажби и в СД по ЗДДС; в дневника за покупки не са отразени доставки (В.) от Inter truck rental S.L.; относно фактура 5/29.06.2018 г. с предмет „частично плащане по договор за продажба на употребяван влекач И.“, с ДО 15 000 лева и ДДС – 3 000 лева не е представено банково извлечение за извършено към „Балкан строй енерджи“ ЕООД частично плащане. От данъчната администрация на Испания е получена информация, че Inter truck rental S.L.: не признава да е поддържало търговски отношения с българското дружество „Балкан строй енерджи“ ЕООД през 2018 г.; декларирало е, че през същия период е извършвало операции (основно лизинг на превозни средства за превоз на товари), с получател „Транс ауто груп ЕУ“ ООД, за сумата в общ размер на 11 472 евро, за което е издало общо девет броя фактури, съответно с №№: 254/10.04.2018 г., на стойност 37, 65 евро; 213/02.04.2018 г., на стойност 1 800 евро; 394/01.06.2018 г., на стойност 1 800 евро; 315/01.05.2018 г., на стойност 1 800 евро. В хода на ревизията е установено, че тези фактури не са отразени в счетоводството на „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД и това е дало основание на издателите на процесния РА да приемат, че транспортните средства не са придобивани от „Балкан строй енерджи“ ЕООД, а са закупени директно от „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД, от испанското дружество Inter truck rental S.L.

Съдът приема, че РА № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г. в тази част е обоснован и законосъобразен, като заключенията на ревизиращите органи се установяват и доказват с обсъдени по – горе писмени доказателства. Издаването на фактури с №№ 3/17.04.2018 г., 4/17.04.2018 г. от „Балкан строй енерджи“ ЕООД е използвано като способ за превратно упражняване правото на приспадане ДДС, понеже: това дружество не е придобило собственост върху автомобили И., който да продаде на жалбоподателя – за това обстоятелство няма приемо – предавателни протоколи и/или други доказателства; „Балкан строй инженеринг“ ЕООД не е разполагало и с капацитет да придобие фактически превозните средства, защото (каза се по – горе) в договорите с „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД е предвидено, че камионите (влекачите) ще бъдат придвижени до България от получателя „Т. ауто груп ЕУ“; плащания по фактурите не са в пълен размер; в деня на получаване плащане от „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД, „Балкан строй инженеринг“ ЕООД е нареждало плащане към чуждестранния контрагент по В., което сочи, че това дружество не е разполагало със собствени оборотни средства; Inter truck rental е отрекло да е имало търговски отношения с „Балкан строй инженеринг“ ЕООД; последното дружество не е отразило в дневниците си за покупки и продажби В. от Inter truck rental. Установено е още, по отношение на „доставчика“ по спорните две фактури - „Балкан строй инженеринг“ ЕООД, че: декларираната основна дейност е търговия на едро, а според данните от Търговския регистър - строително и строително-монтажна дейност; deregистриран по ЗДДС, поради установени данъчни нарушения по чл. 176 с.з.; няма регистрирани търговски обекти, както и наети лица; не е подавало годишна данъчна декларация за периода на издадените фактури и няма данни за публикувани годишни финансови отчети.

Облагането с ДДС – само на добавената стойност, посредством еднократното

му включване в крайната цена по конкретна доставка предполага последващото му приспадане от „получателя“, за което следва да бъдат изпълнени конкретните, положителни материалноправни изисквания, регламентирани с нормите на Глава Седма ЗДДС. На установяване и доказване неизменно подлежи фактът, дали реално е била извършена доставка на услуга или на стока и дали това е сторено, именно от издателя на фактурата. Процесът на изследване реалността на всяка отделна доставка е свързан, както с вида ѝ, така и с наличието на доказателства и обективни признаци, анализът на които да покаже, че е било практически възможно издателят на данъчната фактура да се справи със съответната задача. В тежест на посочения във фактура „получател“, който има претенция да получи начисления ДДС, е да установи реалното извършване на фактурираната доставка, в условията на пълно насрещно доказване. В тази връзка Съдът счита, че описаните и коментирани по-горе писмени доказателства, необорени от жалбоподателя, подкрепят тезата на ответника, дефинирана по – горе в настоящото решение. Анализът на решенията на СЕС, като и практиката на Съда по приложението на Директива 2006/112/ЕО сочат, че следва да е изпълнено условието за наличие на предвидените в Директивата процесуални и материалноправни основания за упражняването на правото на приспадане, и в частност условието, данъчнозадълженото лице да притежава фактура, която обаче да удостоверява действителното извършване на доставката на стоки”. С други думи, следва да е настъпило данъчно събитие, за да е налице основание за приспадане на начисления данък, като данъчен кредит по пряката доставка към жалбоподателя. Наличието на данъчна фактура, която отговаря на формалните изисквания, отразена е в счетоводството и по нея е извършено плащане на данъчната основа и на ДДС, не е достатъчно да обуслови правото на приспадане на данъчния кредит.

Според т. 1 от диспозитива на решението по дело № С-18/13 („М. пен“), Директивата за ДДС *„не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на **измама** и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама...“*. Както удачно е отбелязано и в отмененото първоинстанционно съдебно решение, множество доказателства за придобиване на спорните МПС

(договори, фактури, протоколи) не установяват и не доказват, че именно „Балкан строй инженеринг“ ЕООД е придобило транспортните средства, за да ги прехвърли в собственост на „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД и така да настъпи данъчно събитие, като положителна процесуална предпоставка за начисляване на данъка. Приетите две експерти заключения на съдебносчетоводната експертиза само потвърждават констатациите на ревизиращите органи по приходите, включително относно фактура № 5/29.06.2018 г. с данъчна основа 15 000 лв. и ДДС - 3 000, с предмет „аванс по договор за продажба на МПС“. Ревизионният акт е правилен и относно тази фактура. Не са представени: доказателства за извършено плащане; не е установено да е прехвърлено право на собственост върху МПС; не е представен договор, във връзка с тази фактура. С оглед на това законосъобразно е прието, че не са налице условията, по смисъла на чл. 25, ал. 7 ЗДДС и за жалбоподателя не възниква право на приспадане на данъчен кредит.

2. Относно доначислен ДДС, в общ размер на 1 648, 76 лв. за недеklarирани В., заедно с начислените лихви.

РА № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г. е обоснован и законосъобразен и в тази част. Установено е, съответно не е оспорено успешно, че са констатирани разлики между декларираниите от „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД В. и декларираниите (според VIES – системата за обмен на данни) доставки от доставчик на територията на ЕС. Каза се, че според отговора от данъчната администрация на Испания предоставените от Inter truck rental S.L. услуги касаят лизингови вноски за наем на МПС. За получените от чуждестранни контрагенти доставки „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД е било задължено да издаде, но не е издало протоколи по чл. 117, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, вр. чл. 82, ал. 2, т. 3, вр. ал. 1 ЗДДС. Поради това, че доставките са укрити и за тях не са налични данни в счетоводството на „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД, не е приложима нормата на чл. 73а, ал. 1 ЗДДС.

Ревизиращите органи по приходите са изпълнили задължението си за обективно, пълно и всестранно изследване на всички, относими за случая факти и обстоятелства, като са се знгажирали изрично с твърдението за участие на „Транс ауто груп ЕУ“ ЕООД в действия, сочещи на данъчна измама. Те надлежно са установили обективните обстоятелства, предвид подробно анализираниите документи, въз основа на които може да бъде направено обосновано заключение, че дружеството – жалбоподател е било наясно с невъзможността „Балкан строй инженеринг“ ЕООД да достави превозните средства, тъй като е знаело, че доставките ще бъдат извършени по друг начин.

Следва да бъде уточнено, предвид обстоятелството, че решаващият административен орган е отменил акта по отношение недеklarирани В. от At La espada, че дължимата върху неотменената част (1 648, 76 лв.) лихва за м. 06.2018 г. е в размер на 388, 21 лева, изчислена за периода от 15.07.2018 г., до датата на издаване ревизионния акт.

Ревизионен акт № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г. в изменените/потвърдени от директора на Дирекция „ОДОП“ – С. части е издаден от компетентни органи по приходите, които са приложили и тълкували правилно относимите материалноправни норми на ЗДДС. Актът е законосъобразен и обоснован, поради което жалбата подлежи на отхвърляне.

Дружеството – жалбоподател следва да бъде осъдено (чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК), предвид обжалвания материален интерес (36 344, 76 лева – главница и лихви), на основание чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3 557, 58 лева, за настоящата съдебна инстанция. На ответника се дължи и юрисконсултското възнаграждение за касационната съдебна инстанция, предвид чл. 226, ал. 3 АПК, в същия размер.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, ал. 3, чл. 161, ал. 1 ДОПК, чл. 226, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба, вх. № 26363/28.08.2019 г. от „ТРАНС АУТО ГРУП ЕУ“ ЕООД, против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221418005238-091-001/09.04.2019 г., издаден от органи по приходите, при ТД на НАП – С., съответно изменен/потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ – С. с Решение № 1253/19.07.2019 г., относно: отказано право на приспадане данъчен кредит, в общ размер на 34 600 лв. за данъчни период м. 04.2018 г. и м. 06.2018 г., начислен във фактури с издател „Балкан строй енерджи“ ЕООД, №№: 3/17.04.2018 г.; 4/17.04.2018 г.; 5/29.06.2018 г.; доначислен ДДС за недеklarирани В., в общ размер на 1 648,76 лв., заедно със законните лихви върху двете задължения, в размер на общо 696 лева.

ОСЪЖДА „ТРАНС АУТО ГРУП ЕУ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции, в общ размер на 7 115 лв. (седем хиляди, и сто и петнадесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: